

punkt, hvor der ikke er nogen Grund til med særlig Sikkerhed at formode, at denne Ændring af Tallet vil være rigtig for det Budgetaar, vi behandler. Jeg vil derfor haabe, at Ministeren vil lade sig overbevise om, at det er forstandigt at fastholde det Tal, der har været benyttet i saa mange Aar, og som der ikke endnu er nogen Grund til at forandre, thi hvis det forandres nu, vil det kunne give Anledning til Mistydning.

L. Rasmussen: Selv om det ved Forhandling med den højtærede Landbrugsminister skulde lykkes at faa det Beløb, der er opført paa Finansloven som Tilskud til Præmiering ved Dyrskuer, nedsat, ja, selv om det endog var med de 100 000 Kr., hvorved det er forhøjet sammenlignet med i Fjor, vilde det ikke tilfredsstille, og efter min Mening vilde det heller ikke betyde saa overvældende meget. Naar Husdyrloven siger, at der af Staten skal udredes et tilsvarende Beløb som det, der udredes fra Foreningerne, vil man, naar Regnskabet kommer til at foreligge, enten faa en Besparelse, hvis Beløbet har været for højt, eller en Efterbetaling, hvis det har været for lavt. Det er ikke det, jeg har opholdt mig ved. Det, jeg vil se, er Regnskaberne. Den højtærede Minister siger nu, at der behøves ingen Regnskaber. Det, man skal se, er blot, om Foreningerne betaler et tilsvarende Beløb som det, Staten udreder. Men det kan man ikke en Gang se. Det er blevet oplyst for mig, uden at jeg dog har haft Adgang til at se, om det forholder sig rigtigt, at naar en kommunal Sparekasse eller Bank yder et Beløb til Præmier og siger: Vi udsætter en Ærespræmie, men vi køber ikke Præmien i Form af Sølv, men yder et Beløb af 100 Kr., saa udskriver man 100 Kr. af Statskassen. Jeg tror dog, at Landbrugsministeren vil give mig Ret i, at det er et Spørgsmaal, der ikke er Rigsdagen uvedkommende. Af Landbrugsmedlemmer indenfor Finansudvalget er det blevet erklæret, at hvis det forholder sig saaledes, er Sagen „oplagt“. Jeg gaar ud fra, at dette Ord „oplagt“ betyder, at der er foregaaet noget utilbørligt. Men det kan vi ikke se af de Regnskaber, vi har faaet. Der staar bare, at der er udbetalt 90 000 Kr., for at nævne et Tal, og deraf har Staten saa betalt de 45 000 Kr., medens Resten er udredet paa anden Maade. Jeg tror dog, at det vil være af den anden Verden at komme og sige, at hvis en Kommune vil yde en Opmuntring overfor Landbruget og giver 100 Kr. i Præmie, udskriver vi samtidig 100 Kr. af Statskassen. Men jeg er ikke i Stand til, hvis Landbrugsmini-

steren ikke vil give os disse Regnskaber, at kunne undersøge det, jeg mangler ganske Betingelserne for det. Det er Grunden til, at jeg har anmodet om at faa disse Regnskaber. Ministeren siger, at han mangler Kompetence til at faa dem. Det er muligt, men saa er det, fordi Landbruget indtager en Særstilling. Alle andre Steder, hvor Staten yder Tilskud til Institutioner, har den fuld Ret til at kræve Oplysninger indtil de allermindste Detailler. Man undersøger ikke blot, om der ingen Svindel eller sligt finder Sted med det Statstilskud, der ydes, men vi faar Oplysning om alle Detailler. Jeg vil minde om, at da den højtærede Statsminister var Medlem af Finansudvalget, holdt han altid paa, at naar vi yder Statstilskud, maa vi indtil de mindste Detailler have at se, hvorledes Medlemmerne selv interesserer sig for den Sag, vi yder Tilskud til, ved at yde af deres egen Pung til Formaålet. Derfor har vi af alle andre Institutioner forlangt Oplysninger og ogsaa faaet dem. Men Landbrugsministeren siger nu her, at han mangler Kompetence. Naar man bare faar at vide, at der er udbetalt 90 000 Kr. ved et Dyrskue, har Staten kun at betale de 45 000, og saa siger Ministeren, at vi har at holde vor Næse fra Resten. Skønt vi ogsaa yder Bidrag paa saa mange andre Maader, har vi intet at gøre. Jeg tror, at Landbrugsministeren maa revidere sin Opfattelse, medmindre han vil have slaaet fast, at Landbruget her indtager en særlig begunstiget Stilling fremfor alle andre. Ministeren taler om, at det har Betydning, at der ydes Tilskud til Præmiering, at de Penge, der gives ud til Dyrskuer og lignende, er givet vel ud. Ja, dette har jeg ingenlunde bestridt. Jeg har ingenlunde sagt, at det var daarligt udgivne Penge. Derimod har jeg ment, at der var ingen Mening i, at vi har en Bestemmelse i Husdyrloven, der siger, at Staten betaler Halvparten af det Beløb, der udredes i Præmier, uden at man sondrer mellem, hvor stor en Indtægt de forskellige Foreninger har af deres Dyrskuer, hvor meget de selv maa bære. Der er ingen Mening i, at to Foreninger, hvoraf den ene, hvis den holder Dyrskue, faar en Udgift af sin Kasse paa 5 000 Kr., medens den anden ved at holde Dyrskue faar en Indtægt i sin Kasse paa 5 000 Kr., skal stilles ganske lige med Hensyn til Statsbidraget. Det forekommer mig, at der var mere Grund til at sige: Lad os se paa det eventuelle Underskud ved Dyrskuet, lad Staten bære en Procentdel af dette Underskud, saaledes at de smaa Foreninger, der ikke har Adgang til at lave Dyrskuer som